

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. X. Tertio negat cum juramento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

cedet ostiaria cœli, divina Justitia, cum virtutum,
 quæ illam stipant, comitatu: & cum nullus possit
 videre Deum nisi mundo corde, adducetur Casti-
 tas, ut videat an eum noverit. Illa nihil in eo vi-
 dens mundi, nihil non observans immundi, dicet
 quod Petrus: *Nescio hominem istum.* Cum nullus
 possit esse beatus nisi mitis, adducetur Mansuetu-
 do, & illa dicet: *Nescio hominem istum.* Hoc repo-
 nent virtutes singulæ. Itaq; claudetur illis janua
 cœli; & clamantibus, *Domine, Domine, aperi nobis:* Matt. 25.
 non aliud audient totâ æternitate à Divina Justi-
 tia, nisi illud Evangelicum, *Nescio vos, quid dicam?*
Iustus es Domine, & rectum judicium tuum. Juste à te Psal. 118.
 deseritur, qui prius te deseruit: Justè eum abne- 137.
 gas, qui prius te abnegavit. Quare ne minacem il-
 lam tuam ex ore tuo percipiam sententiam: *Qui*
negaverit me coram hominibus, negabo & ego eum co- Matt. 10
ram Patre meo. Non te negabo, sed me ipsum ab- 33.
 negabo, uti præcipis: *Qui vult venire post me, abneget* Matt. 16.
semetipsum. 24.

§. X.

Tertiò negat eum juramento.

Spectavimus non minùs triste quàm acre in
 corde Petri, velut de arena, Amorem inter &
 Timorem certamen. Timor in hoc certamine
 Amorem prostravit, dum eum, qui est fons Amo-
 ris, se nosse, Petrus negavit. Rem acu tetigit Mat-
 thæus, dum hæc de Petro scripsit: *Petrus verò sedebat* Matt. 27.
foris in atrio. Petrus erat foris, Christus erat intus.
 Hinc non Charitas foras misit Timorem, sed Ti-
 mor foras misit Charitatem: quia Petrus non
 erat intus cum Christo, sed foris cum militibus:
 inde Petro (ut utar verbis Pauli) erant *foris pugna,* 1. Cor. 7. 5
intus timores. Itaque timoribus undiq; circumse-

ptus, tituabat illi lingua, tremebant membra, palpitabat, cor, nec ipse quidem qui loquebatur, quid loqueretur, satis intelligebat. Deinde omni ex parte inquietus, loca vitæ, ac conscientia sue infesta deserturus, *exijt foras ante atrium*. Ibat, stabat, redibat, homo Euripo similis, & arundini vento agitata. Metus unus Petrum abire, metus alius Petrum redire cogebat: ille, ne ibi aut interiret, aut gravius delinquere: hic ne fugâ, aut solitudine servis fieret suspectior, quare itq; reditque viam toties. Interim tot inter animi tumultus plus quam Gallicos, gallus cantavit. Surge Petre, qui dormis, & exurge: gallicinium est. Sed Petrus præ nimia perplexitate gallum canentem non observavit. Frustra ergo gallus canebat, quia surdo canebat. Tandem canente gallo, quasi signo dato, ventum jam erat ad triantos; aggrediuntur eum Pontificis satellites, decretoriis illum interrogationibus urgent, terrent, minantur, dicentes: *Vere & tu ex illis es; nam & loquela tua manifestum te facit*. Ecce Petre, argumento claro convinceris; omnes Christi discipuli Galilæi sunt, te Galilæum esse loquela manifestum facit. Ergo es ejus discipulus. Hic demum fuit fluctus decumanus, quo Petrus mergebatur, hic fuit ictus decretorius, quo jugulabatur. Angustia illi erant undique. Videbat enim ubique periculum, nullamquam effugium. Videns ergo se convictum testimoniis, se ex loquela manifestum, jam verbis se detectum Galilæum; hic secum cogitare: *Actum est de cute, imò capite meo: occisissimus mortalium sum: perii nisi me gnauiter mentiendo probem impudentem: si consequenter mentiendo persevera vero usque ad finem, fors saluus ero*. Perstabo igitur in gradu, nec ad latum unguem

quem ab eo discedam: ut servetur vita, tertio negetur auctor vitæ; Tanti est vivere. Ipse ergo tot convictus argumentis, vim vi, qua potuit, repulit: fortius appetitus, fortius restitit: & jam Petrus induratus ut petra, persistit in negando, mendacia mendaciis accumulatur, jusjurandum interponit, Deum in testem detestandi sui criminis vocat, mille diris se devovet. Convocatis ergo omnibus ingenii, & audaciæ viribus, *cœpit detestari, & anathematizare, & jurare, quia nescio hominem istum, quem vos dicitis.* O Petre, quomodo jam vives, qui negas te nosse eum qui est vita? quæ tibi spes salutis, qui abnegasti Salvatorem? quo cures ovis perdita, relicto bono pastore? Si non noveris hominem istum, jam verè dicere potes, cum illo Probatice piscinæ infirmo, *Hominem non habeo.* Quis cadentem eriget nisi Jesus, *qui erigit omnes elisos?* Quis cæcum illuminabit nisi Jesus, per quem *cæci vident?* Quis mortuum suscitabit, nisi Jesus, per quem *mortui resurgunt?* Et ecce non nosti Jesum. quis tunc fuerit plausus inter dæmones, quis triumphus in Tartaro quantus fuerit & dolor Christi, facilius est vobis expendere, quàm mihi exponere. Nescio magis nè admiremini Petrum, an detestemini crimen Petri. Sed parcite Petro, aliam hic vobis suggeram & admirandi, & detestandi materiam. Quiquamne ex hoc cœtu est tam præfidens, qui ausit dicere: se illius sceleris esse purum, cujus Petrum convicimus esse reum? credo à nemine in hac corona præsentem, fuisse prolatam illam vocem Petri, dum de Christo rogatus, dixit: *Non novi hominem istum.* Sed non lingua sola edit vocem, etiam tacita opera loquuntur. Sicut enim, teste Scriptura, *Vox sanguinis clamat*, sic & vox operis clamore resonat.

Ioan. 5.

7.

Ps. 144.

14.

Matt. II.

15.

Christū
varii
variis
modis
negant.

Gen. 4. 15

Matt. 15. Dixit licet sæpius lingua cum Petro, de Christo: *Tu es Christus filius Dei vivi.* Opera tamen clamant cum eodem Petro de Christo, *Non novi hominem istum.* Verè enim tu es ex illis, de quibus loquitur Paulus: *Confitentes se nosse Deum, facti autem negant.* Dum bonum aliquod amas præ illo, qui est summum bonum, negasti te nosse ejus Bonitatem. Dum politicis nixus placitis, sic vitam instituis, ac si *Deus nostra non consideraret, sed circa cardines cæli perambularet*: negasti te nosse ejus providentiam. Dum quotidie nova consciscis scelera, nec tamen puniendum te reformidas; negas te nosse ejus justitiam. Dum perfrictâ fronte, & projecta audacia peccas in conspectu ejus, quasi punire te non posset; negas te nosse ejus potentiam. Qui ergo hominem istum, qui in omni perfectione est infinitus, negas esse providum, bonum, justum, potentem, nonne verè dicis cum Petro, voce operis: *Non novi hominem istum?* Quid ais de illo, qui omnium oculis conspicuus exponitur in sacrosancta ara? Ille propter nos homines Homo factus est. Nosti hominem istum? Vide, & seriò delibera, quid te respondere, & pro religione, quam profiteris, deceat; & pro salute, quam exoptas, oporteat. Nosti hominem istum? Novi, inquires; quis est ille? Est Filius Dei vivi: est homo Deus. Credis hoc firmiter? nihil firmitus, nihil certius: sum enim vere Catholicus, & hanc fidem hausi ab ipso sacro Baptismatis fonte. Promptusne fores pro hoc articulo mori? Promptissimus & emori. Hucusque confiteris te nosse Christum. Hæc verba sunt; sed Verbum patris requirit aliquid ultra verba. Si agnoscas in ara esse DEI Filium; ô iam te sacrilegum! qui quod ore fateris, opere negas. Si enim illic est homo

In Templo
Christus
negatur
dum irre-
verenter
illic se
quis
gerit.

homo DEUS; ergo ille est, quem novem Angelo-
 rum chori, sacro perfusi horrore, submissimâ
 reverentiâ, faciem alis obnubentes, proni ado-
 rant, & illud augustissimum trisagion iugiter
 modulantur, Sanctus, Sanctus, Sanctus. Si ibi sit
 DEUS; ergo neminem oporteret hic adesse nisi
 cum immenso quodam omnium membrorum
 tremore, & artuum trepidatione, nisi toto cor-
 pore in ipsum pavimento solum prostrato, nisi
 clausis oculis, coniunctis manibus, attentâ men-
 te, contrito corde, inflammato animo suppli-
 cum ritu. Si ibi est DEUS; ergo debetur illi omnis
 ab omnibus honor, & gloria. Tu autem qui-
 bus argumentis prodis tuum erga illum, cui de-
 betur omnis honor, honorem? stas erecto cor-
 pore, vel flectis uno poplite, vel insides scamno:
 lenocinarius emissitiis hinc inde oculis; omnem
 in partem corpus gyras, & caput circumagis;
 tanta cum immodestiâ, tantâ cum petulantia,
 tantâ audaciâ, ne dicam impudentiâ misces fabu-
 las, ac si esses in theatris, proponis, foro, ma-
 cello, trivio, in loco quovis profano. Summum,
 insonante per templum nolulâ, flectuntur genua:
 erro, flectitur unum genu, coram quo flectitur
 omne genu. Si quæ fiat reverentia, si inflectitur
 caput, si inclinetur corpus, si pedibus verratur
 humus tunc est dum Templum vel ingreditur,
 vel egreditur putida aliqua ancillula, vel infame
 scorum, hoc est diaboli mancipium. De Christo
 nulla cogitatio, coram Christo nulla modestia,
 erga Christum nulla reverentia, in precibus nul-
 la attentio. Et hi scilicet sunt Catholici, qui illa
 agant coram Christo, quibus indigniora agere
 non possunt, qui Christum præsentem & ore, &
 opere negant hæretici O pudor! ô dolor! Magis
 hono-

honorat ethnicus; quodcunque suum idolum; Ammonitæ suum Moloch, Babylonii suum Bel, Chaldæi ignem, Persæ Solem, Ægyptii Crocodilum, Indi album Elephantem, Turcæ suum Mahomet: quicunque idololatræ, ligna, lapides, & quæcunque muta atque exanima, quàm Catholici multi Filium DEI, quàm Christiani aliqui præsentem in augustissimo delubro Christum. Videtur hoc ter adorandum Sacramentum non esse nisi vanum idolum. Si DEUM certò crederes, & coram te præsentem, & quidquid loquaris audientem, & quid cogites cognoscentem; & quid agas aspicientem: hoc inquam, si ut par est, crederes, manibus & pedibus reperes per omnia compita ad templum, in ipso sacrosancto limine oculi tibi effunderent lachrymas, manus percuterent pectus, cor suspiraret, lingua misericordias DEI cantaret: imò omnia ossa tua clamarent: *Domine quis similis tibi?* At nunc quo pacto persuadebis A catholicis te esse Catholicum? Recitas, fateor, sapius Symbolum Apostolicum, quo profiteris te esse Filium Ecclesiæ Apostolicæ: dicis non rarò, *Credo in DEVM Patrem omnipotentem, & in IESVM Christum Filium eius.* Ingeminas *Credo, Credo;* sed quod dicis ore, contradicis opere: opera clamant cum Petro: *Nescio hominem istum.* Quid hic dicam nisi quod Isaac de suo filio? *Vox quidem, vox Iacob; sed manus, manus sunt Esau.* Ita cum toties repetis, *Credo, vox quidem, vox Jacob, vox Catholici; sed manus, manus sunt Esau.* opera sunt opera hæretici. O Christe! frustra es conatus illo suspiciendo corporis tui mysterio provocare nos ad honorem, & amorem tuum: in vanum voluisti nobiscum esse omnibus diebus, & que ad consummationem sæculi. Dum voluisti latitare

Psal. 34.
10.

Gen. 27.
22.

Fides
erga
Christum
in Eu-
charistia

sub vini & panis figuris, ipso quod passim bibitur vino, & qui editur pane, factus es contempnibilior. Sed ego, quem voluisti stare in cōspectu tuo, non te negabo cum Petro denegante, sed confitebor cum Petro profitente, & dicam: Audiant cœli, & applaudant: audiat terra, & adoret: audiant Angeli, & exultent: audiant dæmones, & contremiscant: audiant hæretici, & frendeant: audiant Gentiles, & ringantur: audiant Judæi, & contabescant: audiat tota rerum universitas verba oris mei, imò & cordis mei: dicam & non negabo, & pro veritate, quam dicturus sum ego, *paratus sum & in carcerem, & in mortem ire*; pro illa veritate *animam meam penam*, pro ea sanguinem omnem oppignorabo: dicam audacter sine metu, rogatus de te, imò interrogatus à te quis sis Domine? dicam cum Petro, nec prius illud dicendi quam vivendi finem faciam: *Tu es Christus Filius DEI vivi*. Et ut talem, jam nunc procidens adorabo te.

Luc. 22.

33.

Joan. 13.

37.

Matt. 16.

16.

§. XI.

Petri pœnitentia.

Jam Petrus Christum ter negaverat, & ideò ter impius, & ter miser. Jam erat de numero illorū Petrus, de quibus loquitur Jeremias: *Induraverunt facies suas supra petram, & noluerunt reverti*. Jam verè Petrus à Christo aversus, conversus fuerat in petram. nunquid hic à te, ô Domine possem petere, quod ab Israelitis Moyles, stans coram petra; qui dicebat: *Num de petra hac vobis aquam poterimus ejicere?* Et tu Domine, num de Petro, jam petra, aquam poteris ejicere? Vides jacentem Petrum, & non erigis? non audis festivo strepitu circumsonantem inferorum regionem, triumphantes Principes tenebrarum, ob extinctum illius lumen,

Jer. 3. 4.

Num. 30.

10.